

roligt set paa Aar efter Aar. Til Trods for, at de Mennesker, som kan paavise, at saaledes er Forholdet, har paavist det, forholder Lovgivningsmagten sig ganske rolig overfor denne bedrøvelige Udvikling. Og vi er i Stand til at gribe hindrende ind i den Undergangsproces, som foregaar med den danske Fuglefauna. Thi et Hovedansvar for det, der sker i vort Land, bærer den daarlige Jagtlovgivning, vi har.

Man vil maaske sige: Ja, men er det nu alligevel ikke i det væsentlige en Følge af, at vort Land gennemgaar en Kultivering, at Jorden drænes, Engene afvandes o. s. v.? Er det ikke det, som skaber denne Udvikling, og som driver Fuglene bort af vor Fauna? Jeg indrømmer, at det, som jeg her nævnedes: Engenes og Mosernes Afvanding, Havvigens Indtørring o. s. v., kan øve sin Indflydelse; det kan navnlig skabe daarlige Betingelser for visse Vadfugles og Svømmefugles Ophold her i Danmark. Men det er ganske givet — jeg føler mig ganske overbevist derom —, at Naturforholdene her i vort Land vedvarende yder saa udmærkede Betingelser for en rig Fuglefaunas Opretholdelse, at der i Virkeligheden ikke er mange Lande, som har bedre Betingelser derfor. Trods al fremskridende Kultivering har vi vedvarende store Kyststrækninger, mange Fjorde og Vige, mange smaa Indsøer, mange Holme og smaa Øer med ufrugtbart Jord og højt Strandgræs, som byder gode Rugepladser for vore Ynglefugle og gode Opholdspladser for de Fugle, som hører hjemme længere mod Nord, men som besøger os paa deres Vandrings. De naturlige Betingelser er til Stede, hvis vi bare vil gøre noget til, at disse Dyr ikke gøres til Genstand for hensynsløse Personers hensynsløse Efterstræbelser. Derfor har vi gjort et Forsøg paa at udarbejde et Udkast til en Ændring af vor Jagtlovgivning, og til det Formaal er dette Lovforslag, som i Dag ligger paa Tingets Bord, udarbejdet og fremsat.

Hvad vi først og fremmest har tilstræbt med Lovforslaget er at skabe forbedrede Fredningsbestemmelser. Hovedsynspunktet har været saa vidt muligt at skaffe alle Dyrearter Fred i Yngletiden. Det har selvfølgelig ikke kunnet gennemføres helt ud, der er visse udprægede Skadedyr, som den almindelige Mening kræver skal være fredløse det ganske Aar. Man kan naturligvis gøre den Betragtning gældende — den samme Betragtning, som jeg i sin Tid gjorde gældende overfor det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) i den saa sørgeligt berømte Raage-Debat for en Del Aar tilbage

her i Tinget —, at det altid er lettere at paavise den Skade, en Dyreart forvolder, end at paavise den Nytte, den gør. Man kan paavise, at Ræven har taget en Gaas og en Høne, men det fremtræder ikke nær saa klart, hvor mange Mus den i samme Tid har fortæret, Mus, som, hvis de havde faaet Lov at leve, vilde have gjort endogsaa betydelig økonomisk Skade. Det samme kan siges om Grævlingen, som ikke alene gør Skade, men ogsaa Gavn ved at fortære Oldenborrelarver. Saaledes mener jeg, at man, naar man opgør den Skade og den Nytte, Dyrene gør, kan komme til at se ensidigt paa Sagen og som Regel ensidigt i den Retning, at man overvurderer Skaden og undervurderer Nyttens. Men vi har ment, at den offentlige Mening kræver — og det er vist ogsaa rigtigt, at man bøjer sig paa dette Punkt —, at visse Dyr ikke skal nyde nogen som helst Fred paa nogen som helst Tid af Aaret.

Det vil ses af Bemærkningerne, at visse Pattedyr: Ræven, Grævlingen, Odderen, Maaren, Muldvarpen, Sælen o. s. v. og naturligvis ogsaa Rotter og Mus, er fredløse det ganske Aar. Blandt Fuglene indbefatter Listen over de Arter, som ikke er fredede paa noget som helst Tidspunkt af Aaret: Spurve, Raager, Krager, Skader, Due- og Spurvehøge, Vandrefalke og Sneugler. Naar man ser Listen igennem og sammenligner den med Listen over de Dyr, som under den nuværende Jagtlovgivning er fredløse hele Aaret, vil man se, at Listen over fredløse Dyr er meget stærkt indskrænket, og at Listen over dem, som er fredede hele Aaret, er meget stærkt udvidet. Jeg behøver ikke her at gaa nøjere ind derpaa, idet en Liste til Sammenligning indeholdes i de Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget. Det vil ses, at det er et langt større Antal Fuglearter, der i det foreliggende Lovforslag er foreslaaet fredet, end det Antal, som er fredet efter den nuværende Jagtlov. Dernæst er Fredningstiden foreslaaet udvidet og ændret for en lang Række Fuglearters Vedkommende.

Dette beror paa, at man selvfølgelig, naar man vil skabe større Fred for vore Dyr og gøre Vildtets Opholdsvilkaar bedre, maa gaa den Vej at ændre Fredningsbestemmelserne og forlænge Fredningstiden; men det beror ogsaa paa, at Ornitologien har en hel Del nye Undersøgelser at henvise til, som gaar ud paa, at en Del af de Betragtninger, som har ligget til Grund for de i vor nuværende Jagtlovgivning indeholdte Fredningstider, ikke længere holder Stik. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Lovforslaget, som det foreligger, viser, at man ikke er